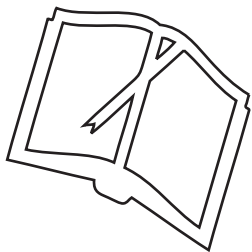

TESTIMONIS CRISTIANS DE JEHOVÀ

TESTIMONIS CRISTIANS DE JEHOVÀ

Esquema de la celebració

1. Discurs funeral

- 1.1. Comentaris sobre el difunt
- 1.2. Detalls sobre l'edat, la seva vida i model de vida cristià
- 1.3. Qualitats exemplars destacades del difunt
- 1.4. Qui el sobreviu o qui el sobreviuen

2. L'esperança que guardava el difunt

- 2.1. Què ensenya la Bíblia sobre la condició dels morts
- 2.2. L'ànima és mortal (Ezequiel 18:4, 20)
- 2.3. Els morts estan inconscients (Salms 146:4; Eclesiastès. 3:19; 9:5, 10)

3. L'esperança de la resurrecció

- 3.1. És possible gràcies al sacrifici de Jesucrist (Mateu 20:28)
- 3.2. La resurrecció de Crist serveix de garantia (1 Corintis 15:22, 23)
- 3.3. Déu se serveix de Jesús per aixecar els morts (Joan 5:28, 29)
- 3.4. Hi haurà una resurrecció per a vida en una Terra paradisiàca (Lluc 23:43; Joan 10:16)

4. Per què i com ens beneficia estar a "la casa del dol"

- 4.1. Per consolar els afligits; la pèrdua és mútua
- 4.2. Per tenir encara més consciència de la incertesa de la vida (Salms 90: 12; Eclesiastès 7:2)
- 4.3. Ens estimula a reflexionar sobre com fem ús de la nostra vida

Creences bàsiques sobre la mort i el més enllà

La mort és la cessació de totes les funcions vitals, i, per tant, el contrari de la vida.

Déu va crear l'home perquè morís?

No. Al contrari; Déu va avisar Adam sobre les conseqüències de la desobediència: conduiria a la mort (Gènesi. 2:17). Després, Déu va advertir les futures generacions dels nostres primers pares, el poble d'Israel, a manera de 'paradigma', que aquell procedir, manifestament contrari a la voluntat i propòsit de Déu per a la humanitat, conduiria igualment a la mort (Ezequiel 18:31). Amb el temps va enviar el seu Fill perquè morís per la humanitat per tal que els que tinguessin fe en ell gaudissin de vida eterna. (Joan 3:16, 36).

El Salm 90:10 diu que, en general, l'expectativa de vida humana se situa entre els 70 i 80 anys. Això va ser cert quan Moisès va escriure aquestes paraules, però al principi no era pas així (compareu amb Gènesi 5:3-32). A Hebreus 9:27 hi diu: "Així com els homes han de morir una sola vegada...". Això també va ser cert quan es va escriure. Però no ho era abans que Déu pronunciés judici contra el pecador Adam. Llavors...

Per què envellim i morim?

Jehovà va crear la primera parella humana perfecta, amb la perspectiva de viure per sempre. Estaven dotats del lliure albir. ¿Obeïrien al seu Creador per amor a ell i per l'estima que li devien per tot allò que havia fet per ells? Tenien la plena capacitat intel·lectual i afectiva per fer-ho. Déu va dir a Adam: "Quant a l'arbre del coneixement del bo i el dolent, no n'has de menjar, perquè el dia que mengis d'aquest arbre positivament moriràs". Valent-se d'un recurs inusual, Satanàs va seduir Eva perquè violés el mandat de Jehovà. Adam no va censurar aquest comportament de la seva esposa contrari al mandat que havia rebut, més aviat, s'hi va unir tot menjant d'aquell fruit prohibit. Jehovà, en plena correspondència amb la seva paraula, va condemnar a mort Adam, però, abans de portar a terme el seu mandat, misericordiosament els va permetre engendrar fills (Gènesi 2:17; 3:1-19; 5:3-5; compareu-ho amb Deuteronomi 32:4 i Revelació 12:9). Per aquest motiu l'apòstol Pau digué a Romans 5:12, 17, 19: "Per aquesta raó, així com per un sol home va entrar el pecat al món, i pel pecat, la mort, així la mort s'estengué a tots els homes, perquè en ell tots pecaren [...] Si, doncs, per la falta d'un de sol, la mort ha regnat per culpa d'ell tot sol, ... [...]. Perquè, així com per la desobediència d'un sol home molts foren constituïts pecadors..."

On són els morts?

Al sepulcre comú de la humanitat. Gènesi 3:19, diu: "menjaràs el pa amb la suor del teu front, fins que tornis a la terra, que és d'on has estat tret: perquè ets pols, i a la pols tornaràs".

Eclesiastès 9:10: "Tot allò de què tu siguis capaç, fes-ho segons les teves forces, perquè no hi ha obra, ni recompensa, ni ciència, ni saviesa al país dels morts on t'encamines (["el sepulcre", VV (1960), NC (1972); "entre els morts", NBL]), el lloc on estàs anant".

En quina condició?

En un estat d'inconsciència, havent 'tornat a la pols'. A Eclesiastès 9:5, hi diu: "Almenys els qui són vius saben que s'han de morir; però els morts no saben res, ni tenen tampoc recompensa: la seva memòria ha estat oblidada".

Salms 146:4: "Quan exhalen l'esperit, tornen a la terra, i aquell dia es desfan els seus plans" (["pensaments", VM, VV (1960); "tots els pensaments d'ells", 145:4 en Scío; "plans", NBE, FS]).

A Joan 11:11-14, Jesús va dir: "Dit això, va afegir: «Llàtzer, el nostre amic, dorm, però vaig a despertar-lo». Els deixebles li digueren: «Senyor, si dorm rai, es posarà bo». Jesús havia parlat de la seva mort, però ells es pensaven que parlava del dormir del son" (vegeu també Salm 13:3).

Hi ha alguna part de l'home que continuï vivint després de morir el cos?

No pas, segons ens mostra la Bíblia. A Ezequiel 18:4, hi diu: "L'ànima (["ànima", VM, BR, VV (1977), TA, NC; "home", BD; "persona", CI, LT, EH (1976)]) que estigui pecant... ella mateixa morirà".

Isaïes 53:12: "Ell va vessar la seva ànima (["ànima", BD, VM, Scío; "vida", VV (1977); "sí mateix", EMN (1980), NBL]) fins a la mateixa mort." (Compareu-ho amb Mateu 26:38.)

Poden els morts ajudar o fer mal als vius d'alguna manera?

No. A Eclesiastès 9:6, hi diu: "Els seus amors, els seus odis, les seves enveges ja s'han acabat, i mai més no tindran part en res del que es faci sota el sol.". Llegiu, a més, Isaïes 26:14, que diu: "Els morts no tornaran a la vida, les ombres no ressuscitaran; per això, els heu castigats i exterminats, n'heu fet perdre tot record.".

La promesa de la vida

La Paraula de Déu, la Bíblia, segons l'entenen els testimonis de Jehovà, no parla d'un "més enllà" o vida en estat conscient després de la mort, sigui en un estat beneficiós o patint algun tipus de tortures o 'càstig diví'. No obstant això, sí que s'hi parla de la promesa de la vida en una Terra renovada i neta de tota forma de maldat i sofriment, com s'indica a l'apartat 5 d'aquesta fitxa. Llavors es compliran plenament les paraules registrades a la Primera carta als Corintis, capítol 15, versicles 54 i 55, que diuen: "I, quan aquest cos corruptible s'haurà revestit d'incorruptibilitat, i aquest cos mortal s'haurà revestit d'immortalitat, aleshores es complirà la paraula escrita: La mort ha estat engolida en la victòria. ¿On és, o mort, la teva victòria? ¿On és, o mort, allò que t'esperona?".

Salutació-introducció a la celebració

- ◊ Salutació als presents i breus paraules fent referència als afligits pel dol
- ◊ Pregària espontània (mai escrita ni amb un text preconcebut)
- ◊ Discurs o explicació, desenvolupament dels continguts exposats a l'apartat número 1 d'aquest "Índex".
- ◊ Càntic: "Cridaré" (vegeu la lletra més avall, a l'apartat núm. 6).

Lectures, pregàries i pràctiques

No hi ha recitacions ni pregàries escrites, tampoc no hi ha pràctiques litúrgiques. Tal com s'indica als primers dos apartats, es tracta d'una explicació raonada sobre el que la Bíblia diu respecte de la mort, la condició dels morts i l'esperança d'una resurrecció futura. El propòsit és aportar consol i alleujar, en la mesura que sigui possible, la càrrega emocional dels afligits pel dol amb aquestes referències bíbliques:

"Mira, totes les vides són meves; tant la vida del pare com la del fill, són meves. El qui haurà pecat, és el qui morirà ... El qui ha pecat és el qui morirà; un fill no portarà la seva part en la culpa del pare, ni un pare la seva part en la culpa del fill: al just serà imputada la seva justícia, i a l'impíu la seva impietat."

Ezequiel 18:4, 20

"Quan exhalen l'esperit, tornen a la terra i aquell dia es desfan els seus plans."

Salms 146:4

"Perquè la sort dels homes és la sort de la bèstia i és la mateixa per a tots dos; que així com mor un, així mor l'altre, i un mateix esperit de la vida tenien tots dos. No en queda pas més de l'home que de la bèstia, perquè tot és vanitat!"

Eclesiastès 3:19

"Almenys els qui són vius saben que s'han de morir; però els morts no saben res, ni tenen tampoc recompensa: la seva memòria ha estat oblidada. Tot allò de què tu siguis capaç, fes-ho segons les teves forces, perquè no hi ha obra, ni recompensa, ni ciència, ni saviesa al país dels morts on t'encamines."

Eclesiastès 9:5, 10

"... així com el Fill de l'home no ha vingut pas a ser servit, sinó a servir i a donar la vida en rescat per una multitud."

Mateu 20:28

"Perquè, així com per Adam tots moren, així també pel Crist tots tornaran a la vida. Cadascú, però, en l'ordre que li correspon: primer, el Crist, com a primícies; després, els qui seran del Crist, a l'hora del seu adveniment."

1 Corintis 15:22, 23

"No us n'estranyeu: ve l'hora en què tots els qui són als sepulcres sentiran la seva veu, i sortiran: els qui hauran fet el bé, per ressuscitar a la vida; els qui hauran comès el mal, per ressuscitar condemnats."

Joan 5:28, 29

"I li respongué: «Et prometo que avui seràs amb mi al paradís."

Lluc 23:43

"Tinc encara altres ovelles que no són d'aquesta pleta; també aquestes, cal que jo les mení, i escoltaran la meua veu, i es farà un sol ramat i un sol pastor."

Joan 10:16

"Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies per adquirir la saviesa del cor."

Salms 90:12

"Més val anar a la casa del dol que anar a la casa de la festa, perquè és allà la fi de tot home, i el vivent hi reflexiona."

Eclesiastès 7:2

Objectes de celebració i significat

Excepte l'ús de la Bíblia, i el text del càntic seleccionat per a l'ocasió, no es fan servir objectes de cap mena. Es tracta d'un acte senzill que contempla la mort com la trista conseqüència del pecat original. No obstant això, destaca el triomf sobre la mort, gràcies a la mort sacrificant de Crist, que obre la porta a una vida eterna a la Terra, en allò que la Bíblia descriu com el "nou món", quan tots els mals que afligeixen la humanitat hauran desaparegut.

"Aleshores vaig sentir una veu forta que deia des del setial: Aquest és el tabernacle de Déu amb els homes, i des d'ara habitarà amb ells; ells seran POBLE SEU i el mateix DEU AMB ELLS serà el seu Déu, ell eixugarà tota llàgrima dels seus ulls, i la mort ja no existirà; ni tampoc planys, ni clams, ni penes no existiran més, perquè les coses d'abans han passat». I el qui seia al setial va dir: Tot ho renovo."

Revelació [Apocalipsi] 21:3-5

Acompanyament musical de la cerimònia

La música gravada que acompanya el càntic "Cridaré", que les seves dues primeres estrofes s'apunten a continuació, o qualsevol altre càntic de contingut similar, escollit per a l'ocasió. El càntic "Cridaré" basa la seva lletra en les paraules que Job, en un moment de gran angou personal, va adreçar a Déu:

*"Oh, si m'amaguéssiu al país dels morts,
si m'hi abriguéssiu fins que us passés la ira,
si em fixéssiu un termini per a pensar en mi,
si un home, un cop mort, pogués tornar a viure!
Esperaria tots els dies de la meua jova,
fins que vingués el meu relleu!
Em cridaríeu, i jo us respondria,
frisaríeu per l'obra de les vostres mans."*

Job 14:13-15

*"La vida és boirina matinal
que passa amb el vent.
Ombra fugaç, es va deixant enrere buit i sofriment.
Quina esperança hi ha si tu mors avui?
Escolta allò que diu Déu:
'Cridaré el teu nom ansiós,
i tu em respondràs.
L'obra de les meves mans
ets tu. Desperta ja!'.
El nostre Déu frisa
per tornar a contemplar
els seus estimats fills, els qui ja no moriran."*

Càntic "Cridaré" (Versió catalana lliure)

Vocabulari bàsic

No hi ha un vocabulari únic o particularment exclusiu per a aquestes ocasions. Tots els termes o expressions són de referència comuna i no exclusiva per a aquest acte, atès que formen part d'una doctrina bíblica com la resurrecció, que és objecte d'anàlisi en relació amb molts altres temes bíblics.

Aquesta fitxa forma part del manual *Duellum: no tan sols. Guia sobre celebracions funeràries de creences i conviccions*. Per a més informació, pot consultar el manual a:

Direcció General d'Afers Religiosos: www.gencat.cat/afersreligiosos

Grup Mémora: www.memora.es/

Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós: www.audir.org